

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4 Οκτωβρίου 2017, με την εξής σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Σωτηρία Ντούνη, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Άννα Λιγωμένου και Αγγελική Μαυρουδή, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Γεωργία Τζομάκα, Στυλιανός Λεντιδάκης, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Βασιλική Σοφιανού, Αγγελική Πανουτσακοπούλου (εισηγήτρια), Δέσποινα Τζούμα, Δημήτριος Τσακανίκας, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Βασιλική Προβίδη, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Ασημίνα Σακελλαρίου, Αργυρώ Μαυρομμάτη, Ευαγγελία Σεραφή, Κωνσταντίνος Κρέπης, Ειρήνη Κατσικέρη, Γεωργία Παπαναγοπούλου και Νεκταρία Δουλιανάκη, Σύμβουλοι. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, ο οποίος ασκεί καθήκοντα Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Για να δικάσει τη με αριθμ. καταθ. .../15.5.2015 αίτηση του του ..., κατοίκου ... (οδός), ο οποίος δεν παραστάθηκε,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την υπό κρίση αίτηση επιδιώκεται η αναίρεση της 1285/2015 οριστικής απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αίτησης, και

τον Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από 4.10.2017 γνώμη του και πρότεινε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντες τους Δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τις Αντιπροέδρους Χρυσούλα Καραμαδούκη (ήδη Γενική Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο), Άννα Λιγωμένου και Αγγελική Μαυρουδή, καθώς και τους Συμβούλους Γεώργιο Βοΐλη, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη και Δημήτριο Τσακανίκα, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο,

Αποφάσισε τα εξής :

1. Με την κρινόμενη αίτηση ο αναιρεσείων ζητεί την αναίρεση της 1285/2015 οριστικής απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, ελλείψει δικαιοδοσίας, αγωγή του, με την οποία ζήτησε να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει συνολικά το ποσό των τριακοσίων σαράντα έξι χιλιάδων οκτακοσίων (346.800)

ευρώ, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ. και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, εξαιτίας της επικαλούμενης παράνομης συμπεριφοράς της Ανωτάτης της Αεροπορίας Υγειονομικής Επιτροπής (Α.Α.Υ.Ε.), της οποίας αλληπάλλληλες γνωματεύσεις, κρίθηκαν νομικώς πλημμελείς από το Ελεγκτικό Συνέδριο, με αποτέλεσμα να δικαιωθεί το έτος 2008 σύνταξη παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας, πληρωτέα από 1.6.2005 και να αποστερηθεί, κατά τους ισχυρισμούς του, για μακρύ χρονικό διάστημα των αναγκαίων πόρων διαβίωσης.

2. Για την υπό κρίση αίτηση έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. το Σειράς Α΄ .../15.5.2015 παράβολο Δημοσίου).

3. Νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση, παρά την απουσία του αναιρεσειόντος, αφού αυτός κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα για να παραστεί κατά τη συζήτηση που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, όπως προκύπτει από την από 8.9.2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρα 27, 65 και 117 π.δ. 1225/1981).

4. Η αίτηση αυτή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νομότυπα. Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των λόγων της, που συνίστανται στην κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου παραδοχή ότι το Τμήμα στερείται δικαιοδοσίας για την εκδίκαση της ως άνω αγωγής.

5. Κατά το άρθρο 98 παρ. 1 περ. ε΄ του Συντάγματος, στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκει η εκδίκαση των ένδικων μέσων για διαφορές σχετικές με την απονομή συντάξεων και, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ανήκουν αποκλειστικά στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου οι διαφορές

ως προς την αναγνώριση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, οι οποίες περιλαμβάνουν όχι μόνο τις διαφορές σχετικά με την ύπαρξη αυτού αλλά και όσες αναφέρονται στον χρόνο έναρξης των οικονομικών αποτελεσμάτων του. Ενόψει δε της αποκλειστικής και ειδικής δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των προαναφερόμενων θεμάτων, αγωγή που ασκείται κατά του Δημοσίου βάσει του άρθρου 105 Εισ.Ν.Α.Κ, με αντικείμενο την καταβολή αποζημίωσης για χρονικό διάστημα προγενέστερο εκείνου που προσδιορίστηκε από το συνταξιοδοτικό όργανο ως χρόνος έναρξης της καταβολής της σύνταξης, υπάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΑΕΔ 4/2001). Συναφώς, έχει γίνει δεκτό ότι γεννάται αξίωση για αποζημίωση κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ συνεπεία παρανομίας που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα ο συνταξιούχος να δικαιούται να ζητήσει με αγωγή αποζημίωση, προκειμένου να αποκατασταθεί η προκληθείσα ζημία του από τη στέρηση της αυξημένης σύνταξής του, η εκδίκαση δε της αγωγής αυτής υπάγεται στη δικαιοδοτική αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ολ. Ε.Σ. 1160/2007, 1506/2005).

6. Για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης σε παθόντα εξαιτίας της υπηρεσίας τηρείται η διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 51 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (τότε π.δ. 1041/1979 – Α' 292, στη συνέχεια π.δ. 166/2000 – Α' 153 και ήδη π.δ. 169/2007 – Α' 210). Σύμφωνα με αυτές, μετά την υποβολή της αίτησης για χορήγηση σύνταξης παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας, το Υπουργείο διατάσσει τη διεξαγωγή ανακρίσεων από αξιωματικό της αρμόδιας στρατιωτικής αρχής, για την εξακρίβωση των περιστάσεων του παθήματος, της σχέσης αυτού με την υπηρεσία και του χρόνου που

εκδηλώθηκαν οι συνέπειές του για πρώτη φορά, ο οποίος καλεί προς εξέταση οποιονδήποτε γνωρίζει τις περιστάσεις του παθήματος, ζητεί κάθε αναγκαία πληροφορία και συντάσσει αιτιολογημένο πόρισμα. Μετά την ολοκλήρωση των ανακρίσεων και τη σύνταξη πορίσματος, ο σχετικός φάκελος διαβιβάζεται στο πλησιέστερο στην κατοικία του παθόντος οικείο νοσοκομείο (στρατού, ναυτικού ή αεροπορίας), όπου τριμελής επιτροπή, αποτελούμενη από τον Διευθυντή και δυο γιατρούς, αφού λάβει γνώση των ανακρίσεων και ύστερα από εξέταση του παθόντος, γνωματεύει, κατά την ανέλεγκτη επιστημονική της κρίση, με πλήρως αιτιολογημένη γνωμάτευσή της, για το είδος και τις συνέπειες του παθήματος, τον χρόνο εκδήλωσής του και εάν αυτό προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας, καθώς και για τον βαθμό της ανικανότητας του παθόντος, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 45, που παραπέμπει στον πίνακα παθήσεων νόσων και βλαβών του άρθρου 33 του ν.1813/1988 (άρ. 51 παρ. 3). Ακολούθως, ο φάκελος των ανακρίσεων, συμπληρωμένος με τη γνωμάτευση της τριμελούς επιτροπής, διαβιβάζεται στην οικεία Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή, η οποία αφού λάβει υπόψη της όλα τα στοιχεία του φακέλου και εξετάσει τον παθόντα, εάν το κρίνει αναγκαίο και είναι δυνατό, αποφαινεται για τα προαναφερόμενα ζητήματα, για τα οποία γνωμάτευσε και η τριμελής επιτροπή (άρ. 51 παρ. 5). Σε περίπτωση δε ανικανότητας που οφείλεται σε νόσο, η γνωμάτευση της οικείας Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής είναι υποχρεωτική για τα αποφασίζοντα ή δικαιοδοτούντα επί των συντάξεων όργανα, εφόσον είναι ομόφωνη (άρ. 51 παρ. 7) και πλήρως αιτιολογημένη (Ολ. Ε.Σ. 1444/1987, 786/1982, 2076/2010). Τέλος, η γνωμάτευση της οικείας Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής διαβιβάζεται με ολόκληρο τον σχετικό φάκελο στην

Υπηρεσία Συντάξεων και με βάση αυτή και τα άλλα στοιχεία εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση (51 παρ. 10).

7. Η έκδοση των ως άνω γνωματεύσεων της κατά περίπτωση αρμόδιας Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής διέπεται από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία και εντάσσεται στο πλαίσιο της οικείας συνταξιοδοτικής διαδικασίας που εκκινεί κατόπιν αιτήματος του φερόμενου ως παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας για τη χορήγηση σε αυτόν σύνταξης. Κατόπιν της υποβολής της σχετικής αίτησης και για τον συγκεκριμένο σκοπό της διαπίστωσης της ύπαρξης ή μη συνταξιοδοτικού δικαιώματος επιλαμβάνεται και η Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή, η δε γνωμάτευσή της αποτελεί απαραίτητο στάδιο που προηγείται της αντίστοιχης πράξης ή απόφασης των αρμοδίων συνταξιοδοτικών οργάνων του Γ.Λ.Κ., στα οποία διαβιβάζεται η εν λόγω γνωμάτευση. Τυχόν δε πλημμέλεια της οικείας γνωμάτευσης, συνεπάγεται αυτόθροη μη νομιμότητα της επακολουθήσασας συνταξιοδοτικής πράξης του Γ.Λ.Κ., στο μέτρο που ερείδεται στις πλημμελείς παραδοχές αυτής. Στην περίπτωση αυτή, επομένως, τυχόν παρανομία της σχετικής γνωμάτευσης, με την οποία η οικεία Επιτροπή αποφαινεται περί της μη συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων απονομής σύνταξης, καθιστά νομικώς πλημμελή και την εκδοθείσα, με βάση τη γνωμάτευση αυτή, απορριπτική πράξη του αιτήματος συνταξιοδότησης από τα αρμόδια όργανα του Γ.Λ.Κ.. Στο πλαίσιο αυτό, αγωγή αποζημίωσης που ασκείται κατ' άρθρο 105 Εισ.Ν.Α.Κ, κατ' επίκληση αντίστοιχης παρανομίας που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας και στο πλαίσιο της οικείας συνταξιοδοτικής διαδικασίας, προκειμένου να αποκατασταθεί η προκληθείσα ζημία από την

παράνομη στέρηση σύνταξης, υπάγεται στη δικαιοδοτική αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

8. Στην προκειμένη περίπτωση, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, το Τμήμα δέχθηκε τα ακόλουθα: Ο ήδη αναιρεσίβλητος, πρώην Επισμηνίας, ο οποίος τραυματίστηκε σοβαρά σε τροχαίο ατύχημα κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας, ζήτησε αρχικά, με την από 19.9.1997 έφεσή του, να ακυρωθεί η .../27.1.1997 απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), με την οποία απορρίφθηκε ένστασή του κατά της .../28.12.1995 πράξης της 44ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ.. Με την τελευταία αυτή πράξη απορρίφθηκε αίτησή του για κανονισμό σύνταξης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 παρ.1 περ. ε' του Συνταξιοδοτικού Κώδικα περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, ύστερα από επανεξέτασή του από την Α.Α.Υ.Ε., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, αφού προηγούμενη ομοίου περιεχομένου αίτησή του είχε απορριφθεί με τη .../25.11.1994 πράξη της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης. Η ως άνω έφεση απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την 978/1999 απόφαση του ΙΙ Τμήματος. Η απόφαση όμως αυτή αναιρέθηκε, με την 608/2001 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και ειδικότερα λόγω αντιφατικής και ελλιπούς αιτιολογίας και η υπόθεση αναπέμφθηκε στο Τμήμα για νέα εξέταση. Το Τμήμα, επιλαμβανόμενο εκ νέου της υπόθεσης και συμμορφούμενο με τα όσα έγιναν δεκτά με την ως άνω αναιρετική απόφαση, έκρινε ότι η .../1995 γνωμάτευση της Α.Α.Υ.Ε., επί της οποίας στηρίχθηκε η απορριπτική κρίση των συνταξιοδοτικών οργάνων του Δημοσίου, δεν ήταν ειδικώς και επαρκώς αιτιολογημένη και

ανέπεμψε, με την 109/2002 απόφασή του, τον συνταξιοδοτικό φάκελο στην Α.Α.Υ.Ε. για νέα αιτιολογημένη γνωμάτευση. Μετά την προσκόμιση της .../2004 νέας γνωμάτευσης της ως άνω Επιτροπής, το ΙΙ Τμήμα με την 2240/2005 απόφασή του έκρινε ότι και η τελευταία αυτή γνωμάτευση στερείται νόμιμης αιτιολογίας και ανέπεμψε για μια φορά ακόμη, τον συνταξιοδοτικό φάκελο στην Α.Α.Υ.Ε., για νέα αιτιολογημένη γνωμάτευση. Στη συνέχεια, με τη 1473/2008 απόφαση, το Τμήμα, έκρινε ότι, εφόσον η Α.Α.Υ.Ε. εμμένει στην έκδοση μη αιτιολογημένων γνωματεύσεων επί των ιατρικής φύσης θεμάτων και προκειμένου να παρασχεθεί στον ήδη αναιρεσεύοντα, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος, η αιτούμενη έννομη δικαστική προστασία και να κριθεί το επίδικο συνταξιοδοτικό δικαίωμά του, όφειλε να μην αναπέμψει για τρίτη φορά τον συνταξιοδοτικό φάκελο του εκκαλούντος για νέα γνωμάτευση στην Α.Α.Υ.Ε., αλλά να τον διακρατήσει και να αποφανθεί το ίδιο, με βάση τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία κρίθηκαν επαρκή, και για τα ιατρικής φύσεως θέματα που ανακύπτουν σχετικά με το είδος και τη φύση της πάθησης του εκκαλούντος, τα αίτια που την προκάλεσαν και τη σχέση της πάθησής του με την υπηρεσία του στην Πολεμική Αεροπορία. Ακολούθως το Τμήμα, δεχόμενο την έφεση του αναιρεσεύοντος, έκρινε βάσιμο το αίτημά του για τον κανονισμό σύνταξης κατά τις περί παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας διατάξεις και το Γ.Λ.Κ., με την .../2008 πράξη του, σε συμμόρφωση με την ανωτέρω απόφαση, κανόνισε σε αυτόν σύνταξη από 1.6.2005. Ο ήδη αναιρεσειών στις 20.12.2002, άσκησε αγωγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που παραπέμφθηκε προς εκδίκαση ενώπιον του Τμήματος, ζητώντας να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να του καταβάλει, το

ποσό των τριακοσίων σαράντα έξι χιλιάδων οκτακοσίων (346.800) ευρώ, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς των Πρωτοβάθμιων Υγειονομικών Επιτροπών και της Α.Α.Υ.Ε. της οποίας αλλεπάλληλες γνωματεύσεις, κρίθηκαν νομικώς πλημμελείς από το Δικαστήριο τούτο, με αποτέλεσμα να αποστερηθεί για μακρύ χρονικό διάστημα, κατά τους ισχυρισμούς του, των αναγκαίων πόρων διαβίωσής του. Ειδικότερα, κατά τους ισχυρισμούς του ήδη αναιρεσειόντος, τα μέλη των Πρωτοβάθμιων Υγειονομικών Επιτροπών και της Α.Α.Υ.Ε. με παράνομες πράξεις και παραλείψεις, επιδεικνύοντας αμέλεια και αδιαφορία και παραβιάζοντας την αρχή της χρηστής διοίκησης, γνωμάτευαν για τη πάθησή του (μετατραυματική κροταφική επιληψία) αποφαινόμενα ότι δεν προήλθε από το ανωτέρω ατύχημα, αλλά συνιστά νευρωτική διαταραχή σε έδαφος χαρακτηριστικής διαταραχής, χωρίς να αιτιολογούν νομίμως την κρίση τους και χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τα πλήρη στοιχεία του φακέλου, με αποτέλεσμα να υποστεί υλική και ηθική βλάβη.

9. Με τα παραπάνω δεδομένα, το Τμήμα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του έκρινε ότι με την επίμαχη αγωγή δεν επιδιώκεται η αποκατάσταση ζημίας που επήλθε στον ήδη αναιρεσίβλητο εξαιτίας παράνομων πράξεων ή παραλείψεων της συνταξιοδοτικής Διοίκησης, καθόσον η επικαλούμενη παράνομη και ζημιογόνος πράξη αποδίδεται αποκλειστικώς και μόνο σε όργανα της υπηρεσιακής Διοίκησης (Α.Α.Υ.Ε.), τα οποία εξέδωσαν γνωματεύσεις σαφώς διακριτές των λοιπών πράξεων της συνταξιοδοτικής διαδικασίας, και όχι αμιγώς της συνταξιοδοτικής Διοίκησης (Γ.Λ.Κ.), για την οποία οι γνωματεύσεις της Α.Α.Υ.Ε., σε περίπτωση ανικανότητας οφειλόμενης σε νόσο, εφόσον είναι ομόφωνες και πλήρως αιτιολογημένες είναι υποχρεωτικές (άρθρο 51 παρ. 7 του

Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων). Εν όψει τούτων, έκρινε ότι απαραδέκτως εισάγεται η αγωγή (κατά παραπομπή από το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών) προς εκδίκαση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθόσον τούτο στερείται δικαιοδοσίας για την εκδίκασή της και την απέρριψε ως απαράδεκτη.

10. Σύμφωνα όμως με όσα έγιναν ειδικότερα δεκτά ανωτέρω (σκέψεις 5 και 7), το Τμήμα έσφαλε με τις ως άνω παραδοχές του, διότι η επίμαχη αγωγή, με την οποία επιδιώκεται η αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας λόγω της επικαλούμενης στέρησης συντάξεων κατά παράβαση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας και κατόπιν πλημμελούς τήρησης της οικείας συνταξιοδοτικής διαδικασίας, λόγω πλημμελειών στις γνωματεύσεις της αρμόδιας Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής, που οδήγησαν στην επικαλούμενη μη νόμιμη απόρριψη του ως άνω αιτήματος συνταξιοδότησης, υπάγεται στη δικαιοδοτική αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

11. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης, να αναιρεθεί η 1285/2015 οριστική απόφαση του ΙΙΙ Τμήματος και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο Τμήμα αυτό για την εκ νέου εξέτασή της, με διαφορετική σύνθεση. Περαιτέρω, πρέπει να επιστραφεί το κατατεθέν παράβολο στον αναιρεσείοντα (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52), κατ' εκτίμηση δε των περιστάσεων να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, Α' 97, αναλόγως εφαρμοζομένου βάσει του άρθρου 123 του π.δ/τος 1225/1981,

όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006, Α' 135).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί τη 1285/2015 οριστική απόφαση του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Αναπέμπει την υπόθεση στο ΙΙΙ Τμήμα για την εκ νέου εξέτασή της, με διαφορετική σύνθεση.

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στον αναιρεσείοντα. Και

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσείοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 6 Φεβρουαρίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΟΥΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 6 Αυγούστου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ α.α.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΑΒΒΙΔΗΣ